

Startside > ... > Familieretlige Forhold Og Arv > Arv > Arv > Austria

Arv

Indholdet er leveret af

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

Dette faktablad er udarbejdet i samarbejde med [Sammenslutningen af Notarer i Den Europæiske Union \(CNUE\)](#).

1 Hvordan udarbejdes en dødsbodisposition (testamente, fælles testamente, arveaftale)?

Der er særlige formkrav, der skal opfyldes, når man opretter et testamente. Følgende typer testamente anerkendes efter østrigsk ret:

- et offentligt testamente oprettet af en notar eller retten
- et holografisk testamente fuldt ud håndskrevet og underskrevet af arvelader
- et skriftligt testamente (håndskrevet eller maskinskrevet af en anden end arvelader), som skal være udarbejdet under overværelse af tre vidner.

En arvepagt (artikel 1249 ff. i den østrigske civillovbog (Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch – ABGB)) kan kun indgås af ægtefæller eller par, som er forlovet og faktisk bliver gift, og (fremtidige) registrerede partnere og skal have form af et dokument oprettet for notar (i overensstemmelse med artikel 1, stk. 1, litra a), i loven om notaroprettede dokumenter (Notariatsaktsgesetz)). Der skal være to vidner eller en anden notar til stede. Ved en arvepagt, som skal opfylde gyldighedskravene til testamentariske dispositioner, kan man ikke disponere over mere end tre fjerdedele af boet. I den forbindelse har registrerede partnere de samme rettigheder som ægtefæller og forlovede partnere (artikel 1217 i den østrigske civillovbog).

Kun ægtefæller eller registrerede partnere kan oprette et fælles testamente (artikel 586 i den østrigske civillovbog).

Gaver ved dødsfald (gaver givet af en person, som forventer at dø meget snart, men som først træder i kraft, når gavegiveren dør) er reguleret i artikel 603 i den østrigske civillovbog og gives ved en kontrakt, som skal have form af et notaroprettet dokument.

2 Skal dødsbodispositionen registreres, og i givet fald hvordan?

Testamenter, arvepagter og eventuelle kontrakter om afkald på arv eller tvangsarv kan registreres i det centrale østrigske testamenteregister (artikel 140b i den østrigske lov om notarer (Notariatsordnung)), forudsat at de er deponeret hos en notar, en ret eller en advokat. Dette elektroniske register forvaltes af det østrigske notarkammer (Österreichische Notariatskammer) og er det eneste testamenteregister, der er lovreguleret. Domstolene og notarer skal indberette eksistensen af sådanne dokumenter til registeret (artikel 140c, stk. 2, i den østrigske lov om notarer). Formålet med registreringen er at gøre disse dokumenter lettere at finde under arvesager. Advokater og advokatfirmaer kan registrere testamenter og andre testamentariske dispositioner i de østrigske advokaters testamenteregister. Under arvesagen skal retskommisæreren søge i Østrigs centrale register over testamenter og østrigske advokaters register over testamenter og dokumentere resultatet (§ 145a i lov om frivillig retspleje (Außerstreitgesetz – AußStrG)).

3 Er der indskrænkninger i friheden til at træffe dødsbodispositioner (f.eks. tvangsarv)?

Tvangsarven (som begrænser graden af frihed til at træffe testamentariske dispositioner) udgør halvdelen af arven efter arveladeren. Afdødes efterkommer og den længstlevende ægtefælle eller registrerede partner har ret til tvangsarv. Hvis en person, der har ret til tvangsarv, aldrig har haft et nært slægtskabsforhold til afdøde, eller der ikke har eksisteret et sådant forhold i en længere periode (ca. 20 år), kan tvangsarven nedsættes.

Tvangsarven er den andel af værdien af afdødes aktiver, som skal fordeles til de personer, der er berettiget til tvangsarv. Tvangsarven skal udbetales kontant. Den kan imidlertid også være omfattet af en gave i forbindelse med afdødes død (artikel 780 i den østrigske civillovbog) eller en livsgave (artikel 781 i den østrigske civillovbog).

Retten til tvangsarv skal gøres gældende ved retten senest tre år efter opdagelsen af kravet og senest efter 30 år efter arveladers død (artikel 1487 i den østrigske civillovbog). Forældelsesfristen løber fra opdagelsen af de faktiske omstændigheder, som er afgørende for kravets eksistens, dog tidligst ét år efter arveladers død (artikel 765 og 1487a i den østrigske civillovbog).

Det er muligt at give afkald på tvangsarven, mens arvelader stadig lever. Afkaldet skal ske i form af et notaroprettet dokument eller en officielt bekræftet retsprotokol (artikel 551 i den østrigske civillovbog).

4 Hvis der ikke findes en dødsbodisposition, hvem arver så, og hvor meget?

Såfremt afdøde ikke efterlader sig en ægtefælle, en registreret partner eller børn, går arveretten til afdødes forældre og deres efterkommere (afdødes søskende) (artikel 735 og 736 i den østrigske civillovbog).

Hvis afdøde ikke efterlader sig en ægtefælle eller en registreret partner, men efterlader sig børn, arver børnene lige store andele (artikel 732 i den østrigske civillovbog).

Hvis afdøde efterlader sig en ægtefælle eller en registreret partner, men ingen børn, bliver den længstlevende ægtefælle eller registrerede partner enearving.

Efterlader afdøde sig en ægtefælle eller registreret partner og forældre, arver ægtefællen eller den registrerede partner to tredjedele af boet plus præferencearven ifølge loven (som giver den pågældende ret til indboet). En tredjedel af boet deles ligeligt mellem afdødes forældre (artikel 744, stk. 1, i den østrigske civillovbog).

Den ikke-registrerede partner (samlever) arver, hvis der ikke er andre retmæssige arvinger. Ellers arver samlever kun, hvis dette er fastsat i en testamentarisk disposition. Den efterlevende samlevende partner er dog beskyttet af den østrigske lejelov (Mietrechtsgesetz) og den østrigske lov om ejerlejlighedsfællesskab (Wohnungseigentumsgesetz). Ejede afdøde og dennes samlevende partner i fællesskab en lejlighed (ejerlejlighedsfællesskab), tilfalder afdødes andel den efterlevende partner. Samlever har desuden ved lov givet forrang til arv og derfor, i højst et år, ret til fortsat at bo i det fælles hjem og til at anvende de fælles husholdningsartikler, i det omfang de er nødvendige for fortsat at kunne leve i overensstemmelse med de tidligere levevilkår.

5 Hvilken myndighed er kompetent:

5.1 i arvesager?

Byretten (Bezirksgericht); retskommissær (notar) som repræsentant for retten.

Myndigheden med saglig og stedlig kompetence er byretten i den retskreds, hvor afdødes sidste lovlige bopæl var beliggende (sidste lovlige opholdssted, sædvanlige bopæl) (artikel 105 i den østrigske lov om domstolens organisation (Jurisdiktionsnorm - JN) sammenholdt med artikel 65 og 66 i samme lov). Med henblik på at gennemføre sagen benytter byretten en notar, der fungerer som "retskommissær" (artikel 1 i loven om notarers opgaver som repræsentant for retten (Gerichtskommissärsgesetz, GKG)).

5.2 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på arven?

Byretten; retskommissær (notar) som repræsentant for retten.

5.3 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på legatet?

Byretten; retskommissær (notar) som repræsentant for retten.

5.4 til at modtage en erklæring om, hvorvidt de arveberettigede vedgår eller giver afkald på tvangsarven?

Byretten; retskommissær (notar) som repræsentant for retten.

6 En kort beskrivelse af proceduren ved dødsbobehandling i henhold til national lovgivning, herunder opløsning af boet og fordeling af aktiverne?(dette omfatter oplysninger om, hvorvidt proceduren ved dødsbobehandling indledes af retten eller en anden kompetent myndighed ex officio)

Arveprocessen (eller "arvesagen" (Verlassenschaftsverfahren)) indledes af byretten, når arvefaldet er meddelt officielt. Den kompetente byret er retten i den retskreds, hvor afdøde havde sin sidste bopæl eller sit sidste opholdssted. Sagen behandles af en notar i dennes egenskab af retskommissær og afsluttes med en retskendelse.

Arvesager skal officielt iværksættes, så snart retten bliver bekendt med dødsfaldet (artikel 143, stk. 1, i loven om frivillig retspleje (Außerstreitgesetz, AußStrG)).

Retskommissæren finder frem til arvingerne som led i arvesagen (artikel 797 i den østrigske civillovbog).

Retskommissæren (artikel 1, stk. 2, nr. 2, litra b), og artikel 2, stk. 2, i loven om notarers opgaver som repræsentant for retterne) udarbejder en fortegnelse over boet, hvis der er indgivet en erklæring om betinget accept af arvmassen (som begrænser en arvingens ansvar til værdien af de aktiver, de vil modtage fra boet), hvis de personer, der kan være berettiget til tvangsarv, er mindreårige eller kan have behov for en juridisk repræsentant af andre årsager, hvis der er givet tilladelse til, at arven holdes adskilt fra arvingens aktiver, hvis arv med en efterfølgende arving skal tages i betragtning, eller hvis det er fastslået, at der er oprettet en privat testamentarisk fond, hvis der er mulighed for arv til staten på grund af manglende arving, eller hvis en bemyndiget person eller kurator anmoder herom (artikel 165 i loven om frivillig retspleje).

7 Hvordan og hvornår bliver en person arving eller legatar?

Ingen må tage arven i besiddelse af egen drift. Den skal derimod officielt overdrages, således at den retmæssigt kommer i arvingens besiddelse, en proces, der kaldes "retslig overdragelse" (Einantwortung) efter afgørelse af skifteretten (Verlassenschaftsgerichts) (artikel 797 i den østrigske civillovbog og artikel 177 i loven om frivillig retspleje). Formuegoderne kan kun overdrages, når de pågældende personer har erklæret, at de er berettiget til arv, som bevis for, at de har ret til at arve, og når arvesagen er afsluttet. Selv i tilfælde af fast ejendom sker ejerskiftet på tidspunktet for overdragelsen, dvs. uafhængigt af registreringen af den nye ejer i tingbogen. Undlader arvingerne at indgive en anmodning om registrering i tingbogen inden for en rimelig frist, skal retskommissæren indgive anmodningen i stedet.

8 Hæfter arvingerne for afdødes gæld, og i givet fald på hvilke betingelser?

Arvingerne hæfter for afdødes gæld med hele deres formue. Hvis der er udfærdiget en boopgørelse, hæfter de dog kun op til værdien af arven.

9 Hvilke dokumenter og/eller oplysninger kræves der sædvanligvis for at få registreret rettigheder over fast ejendom?

Et dokument, der viser retmæssig adkomst, skal forevises tinglysningsretten (Grundbuchsgericht). Arvinger skal forevise en afgørelse om overdragelse, og legatarer skal forevise en officiel bekræftelse. Endvidere kan det være nødvendigt at forevise en skatteligningsattest og afhængigt af loven i den berørte delstat, en særlig tilladelse ifølge lovgivningen om transaktioner med fast ejendom samt – eventuelt – bevis for erhververens nationalitet.

9.1 Er det obligatorisk at udpege en bobestyrer eller obligatorisk efter anmodning? Hvis det er obligatorisk eller obligatorisk efter anmodning, hvilke foranstaltninger skal der så træffes?

Det er ikke nødvendigt at udpege en bobestyrer.

9.2 Hvem har beføjelse til at realisere dispositionen og/eller til at bestyre boet?

En arving, som ved vedgåelse af arven i tilstrækkelig grad kan bevise sin arveret, har ret til at bruge og forvalte den arvede formue og til at repræsentere boet, medmindre andet fastsættes af skifteretten (Verlassenschaftsgericht). Gælder denne ret for mere én part, udøver alle parter retten i fællesskab, medmindre de aftaler andet (artikel 810, stk. 1, i den østrigske civillovbog).

9.3 Hvilke beføjelser har en bobestyrer?

Eksekutor spiller kun en sekundær rolle i østrigske arvesager. Dette skyldes, at arvesagerne behandles af retten, og at det er retskommissæren, som er et organ under retten, som sikrer, at afdødes ønsker opfyldes. I henhold til artikel 816 i den østrigske civillovbog kan afdøde ved en testamentarisk disposition udpege en person med ansvar for at gennemføre afdødes sidste vilje. Omfanget af denne persons opgaver er fastlagt i den testamentariske disposition og kan gå fra at overvåge, om arvingen/legataren opfylder visse betingelser eller fordeler boet korrekt, til at forvalte boet.

Såfremt der er aftalt mundtlige forhandlinger som led i processen med at indkalde boets kreditorer (artikel 813-815 i den østrigske civillovbog), skal retskommissæren meddele datoen for disse forhandlinger og også indkalde eksekutoren (artikel 174 i loven om frivillig retspleje).

10 Hvilke dokumenter udstedes der i henhold til national lovgivning typisk under dødsbobehandlingen eller ved dens afslutning for at dokumentere de arveberettigedes status og rettigheder? Har de særlig beviskraft?

På anmodning skal retskommissæren udstede en officiel bekræftelse til de begunstigede som bevis for deres repræsentationsbeføjelse (artikel 172 i loven om frivillig retspleje) (se punkt 9.2 ovenfor).

Når arvingerne og deres andele er blevet endeligt fastslået, og der er fremlagt bevis for, at de øvrige krav er opfyldt, skal retten overdrage arven til arvingerne (artikel 177 i loven om frivillig retspleje: afgørelse om overdragelse). En officielt bekræftet kopi af overdragelsesafgørelsen med bekræftelse af retskraften er tilstrækkelig til at frigive de midler, der indestår i kreditinstitutter (artikel 179 i loven om frivillig retspleje)

Det europæiske arvebevis, jf. artikel 62 ff. i forordning (EU) nr. 650/2012 om arv, udstedes af retskommissæren. Hvis ansøgeren anfægter arvebeviset, skal retten undersøge det. Det bevis, der udstedes af retskommissæren, opfører med at være gyldigt og erstattes af det af retten udstedte bevis.

Denne webside er en del af [Dit Europa](#).

Vi vil gerne have din [feedback](#) om, hvor nyttige informationerne er for dig.

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.